

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

Da sancto Barbaro martyre. Cap[itulum]. clxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse maij occurrētibus Fo. cxiiij.

dicebant. Tandem ppter metū paganoꝝum ad
inuicem cōueniunt: vt fortunati corpus vices
tie secum ferrent: felicis s̄o aquilicē remane
ret. Qui passi sunt pridie idus maij.

De sanctis Victore & Corona mar
tyribus. Cap. cxviiij.

Victor martyr & co

rona sub Antonio impatore in
syria passi sunt. Qui victor cū
ignem & verbera venena equu
leum vngulas atq; ardētes lā
pades superasser: & in ip̄i om̄
nibus in christi confessione immobilis redde
retur. Corona cū esset vxor cuiusdam militis &
cepisset sanctū victorem beatificare ob marty
riū pstantiā: vidit duas coronas de celo lapsas
vnā victori: & alterā sibi missam. Cūq; hec cun
ctis audientibus protestaretur: ipsa quidē inter
arbores duas secta per mediū: victor quoq; de
collatus est. Sicq; martyriū suum consumaue
runt in pace: pridie idus maij. Nec ado in mar
tylogio suo sumpto a beato hieronymo.

De sacro Pontio epo & martyre. Cap. cxlix.

Pontius

epus & martyr
reporibus va
leriani & galle
ni sub claudio
p̄fide in galliis ciuitate cu
inella passus est. Datus pater
marcus noie vrbis rome sena
tor. Mater quoq; iulia nobi
lissima fuit. Que cum ip̄m ad
huc in vtero gestaret templū iouis ingressa est:
vt cōceptōis munera offerret. Tunc sacerdos
idolorū immūdo spū vexatus clamare cepit: fi
liū et iulia nasceturū magnū iouis templū de
structurū. Qd̄ m̄ audies corpus sepius lapidī
bus rūdēdat: vt fetus in vtero deperiret. Sed
dei gr̄a illesum puerū cōseruauit. Cū autē natū
infantē m̄ p̄mire veller a patre prohibita est.
Et dū puer esset & ad scholas philosophoꝝ ac
cederet: audies die quadā xp̄ianos psallētes.
Simulacra gentiū argentū & aurū &c. Verboꝝ
veritate meditat̄ ad sanctū pontianum papaz
ingredif: et ab eo vna cū quodā eius collega in
fide instruit: ac in xp̄i nomine baptizatur. Qui
matre in gētilitate defuncta patrem conuertit
ad xp̄m. Eoꝝ mortuo in locū eius dignitati sen
atorie surrogat. Qui etiā duos philippos im
peratores patrē sez & filiū ad fidem conuertit.
Deinde dignitate relicta accessit ad gallias p̄di
cādas & in ciuitate cumella ep̄s fact̄ est. Tandē
a claudio p̄fide pro fide xp̄i tenef: & in equuleo
leuat: vectibusq; impositis dudū torquetur: s;
equuleo repētino sonitu destructo ī amphithea
trum ducif: & duobus vris ferocissimis nudus

et ponif: qui eorum venatoribus interfectis ad
pedes sancti martyris procūbebāt. Inde iube
te p̄fide igne circa eū accenso vt cremaretur:
summitas amphitheatrī cōburif: ip̄e s̄o omnino
intactus ab igne productif. Dū autē ad templū
iouis immolaturus adductus esset: templū eū
idolo in puluerē redactū est. Sicq; mādato p̄i
dis ibidē capite trūcaf. Et subito claudī in fu
rozē versus linguā sibi dētibus corrost: & oculi
anubij assessoris & in passione pontij p̄sultoris
de capite eius auulsi sunt. Cui⁹ corpus ibidem
a balerio comite sepultū est pridie idus maij.

De sancto Barbaro martyre. Cap. clxx.

Barbarus martyr

passus est ī ciuitate muthonia
sub iuliano impatore. Qui cū
abisset in regionē francoꝝ cō
tra hostes imperij habēs duce
militie noie bacchonem: et ille
victoriā obtinisset: in ip̄o bello barbarus mar
tyr & xp̄ian⁹ miles fuit: qui strenue et viriliter
se gessit: quod imperator audiens comitē illuz
fecit. Post hec dū franci peterēt singulare cer
tamē. Baccho dux barbarū contra francoꝝum
athletā misit. Qui protegēte se angelo in christi
sti nomine aduersariū in duello occidit. Sicq;
franci a bacchone et romanoꝝum erercitū fugati
expugnant. Tum ast̄ baccho barbarū propter
habituū triumphū ad deoꝝ sacrificia inuitaret:
et ille se christianū assereret: baccho hec impe
ratorū nūciauit: qui barbarū deentum: & imola
re recusantē: dicētēq; se a beato cyriaco baptiz
atum: nulla ratione posse deos gentiliū ad
rare. Fecit ipsum iulianus suspendi: et gladio
ventres eius rādū radi donec interiora omnia
defuerēt. Sed ozante sancto ab angelo gabrie
le sibi apparere interiora eius visibilibus colle
cta in ventrem eius reposita sunt: & scissura ei⁹
consolidata: ip̄e q; depositus permansit incolu
mis. Quo viso miraculo: bacchus cum duobus
militibus: scilicet callimacho & dionysio cōuersi
sunt: & in christi confessione iubere iuliano des
collati: deinde sanctū martyrem fecit rote fer
ree alligatum circūduci igne supposito et oleo
superfuso. Martyr autem ozans permansit in
ustus: flamma quoq; erumpēs duos ex gentili
bus interfecit. Post hec in carcerem barba
rus mittitur: sed apparente sibi domino confor
tatur. Mane autē sacro eductus in quattuor li
gnis extendif: & neruis taurinis ante et retro
ceditur: deinde caminus in tres dies incendif:
vt in eo immitteretur: in quo martyr christi se
prem diebus incombustus omnino permansit:
et ex eo quasi ex suauī balneo p̄silit. Diffus
est postmodū in carcerem: scorpionibus et ser
pentibus ibidē iniectis: quos omnes ab eis in
tact⁹ signo crucis effugauit. Inde ī boue eneo
succenso fecit eū imperator: includi: sed ip̄e ab
p ij

omni eruptione in unum permansit. Vos autē uti vltius calorem sentiret: mugire et ambulare cepit. Ad quod miraculum multi cōuersi sunt. Nouissime hō subente iuliano capite cesus est. Eius corpus ab episcopo felicio in ciuitate montis sepultum est pridie idus maij.

De scō pacomio abbate. Cap. clxxi.

Pacomius abbas vir doctrine et apostolice vite egypti cenobiorum fundator fuit. Hic apud thebasidem mira sanctitate conspicuus: in specu diu latitans ab angelo monitus ad fundatōnem monasteriorum accessit: regulā quoque eis aptam angelo dicente cōposuit: ipsamque et traditiones deo uēdi eisdem concessit. In horū aliquo monasterio: nōnnulli aliquando septem milia monachorum erāt.

Sed maximus et precipuum in quo erat pacomius habebatur. In quo mille quingenti monachi deo seruientes debebant: diuersisq; ministris propriis manibus laborabant. Indeque vitam sibi et pauperibus acquirebant. Apparuit ei die quodā diabolus in specie elegantis femine: ut ipsum de carnis tēratione pulsaret. Sed ab illo cognitus diuina virtute compulsus est multa uisita sibi edicere ad tentationes uitandas. Indeque ab eo signo crucis effugatus. Quic etiam christus spinis coronatus apparuit. Multiplicationes cenobiorum et monachorum egypti: et inde eorūdem desolationes. propter hominum peccata predicēs. Quiescit autē in christo sanctus pater anno nono archadij et honorij imperatorū: etatis hō sue centesimodecimo: ut ait Sigibertus pridie idus maij. Die sancti preter regulam quā angelo sibi dicente cōscripta: ut dictum est. Ad collegas spōsitur sue diuersas multarumque virtutum scripsit epistolas: uidelicet ad abbatem cornellium unam. Ad abbatem syrum unam. Ad omnia monachorum prepositos: ut in unum cōuenientes paschalem diem celebrarent unam. Similiter ut ad diem remissionis que mense augusto agitur eisdem congregentur unam. Item ad fratres qui foris monasterium operari missi fuerant unam. Dec gemmas diuis de illustribus uiris.

De scō pacomio confessore. Cap. clxxij.

Pacomius monachus in scyrhi fuit. Ad quem uenit heracles graui carnis tēratione pulsatus. Qui ab eodem iam septuagenario audiuit quod per annos duos potuerat: unde quasi desperatus se nudus fere deuorandū protulerat: sed illesus dimissus ad cellam redierat. Cui diabolus apparuit in specie puelle pulcherrime super genua uiri sancti procumbens. Quam ut ipse manu in facie per-

cussit confestim euanuit: sed biennio sibi fetosus in manu permansit. Inde aspīdem uerēditis apposuit: ut se mordere: et sic tērationem fugaret: sed illesus permansens a serpente a domino confortatus est. Et sic in sancto proposito perseuerauit. Hec heracles. Quiescit in domino pridie idus maij.

De scō theodoro abbate. Cap. clxxij.

Theodorus pacomij abbas successor insignis sanctitate et doctrina spectabilis in libro de collationibus patrum a cassiano edito multum commēdatur: qui post ipsum eius successorē monasteria sua in summo perfectissimo apice strenue gubernauit. De concordia et unitate: et de permanendo in proposito cordis et studij exhortatorias et elegantes ad alia monasteria plures epistolas scripsit: et miraculis clarus in domino quiescit. Hec Gemadius libro de uiris illustribus.

De scō theodoro abbate. Cap. clxxij.

Rosiensis monachus pacomij et theodori abbas collega uir morum perfectione conspicuus: et in scripturis diuinis ad plenam eruditum fuit. Qui librum edidit totius

discipline monastice eruditionis constructum: librum quoque alium totius plene testamenti uetus et nouum iuxta necessitatē monasticā compendiosis dissertationibus exponentem quem testamenti uice prope excessus sui finem fratribus obtulit. Et sanctitate pollens in pace obdormiuit. Hec gemadius ubi supra.

Explicit liber quartus.

Prologus quinti libri.

Quintus liber presentis catalogi continet passiones ac gesta sanctorum: quorum festiuitates eueniunt infra tempus: in quo ecclesia representat diuini uerbi et ipsius ecclesie matrimonialem

consumationē: et qua subsecutur nouum in gemis liberorum procreationē et propagationē: quod tempus fuit a die penthecostes: et durabit usque ad seculi finē. Et ipsius tempus representat ecclesia a festo penthecostes usque ad aduentum. In quo quidem tempore primo ipsum matrimonium consumat: uidelicet a premisso penthecostes festo